

A Tribunale di Bergamo 2005. június 28-i végzésével a D.I.A. s.r.l., felszámolás alatt kontra Cartiere Paolo Pigna s.p.a. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-309/05. sz. ügy)

(2005/C 243/17)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale di Bergamo (Olaszország) 2005. június 28-i végzésével, amely 2005. augusztus 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a D.I.A. s.r.l., felszámolás alatt kontra Cartiere Paolo Pigna s.p.a. ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben ugyanazokat a kérdéseket tette fel, mint amelyeket a Corte Suprema di Cassazione, sezione lavoro 2004. október 10-i 20410. sz. végzésével már a Bíróság elé terjesztett ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ C-465/04 sz., Honyvem Informazioni Commerciali srl kontra Mariella de Zotti ügy (HL C 31., 2005.2.5., 4. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Luxemburgi Nagyhercegség ellen 2005. augusztus 8-án benyújtott kereset

(C-310/05. sz. ügy)

(2005/C 243/18)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Marie-José Jonczy és Antonio Aresu, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. augusztus 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfe-

ljen az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, nem teljesítette az irányelv 21. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

- 2) kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Luxemburgi Nagyhercegség még nem hozta meg azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2001/95 irányelvnek 2004. január 15-től kezdődő hatállyal megfeleljen és legalábbis ezeket az intézkedéseket nem közölte a Bizottsággal.

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 447. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-160/02 – T-162/02. sz. egyesített, Naipes Heraclio Fournier, S.A. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), beavatkozó fél: France Cartes, SAS ügyekben 2005. május 11-én hozott ítélete ellen Naipes Heraclio Fournier, S.A. által 2005. augusztus 8-án benyújtott fellebbezés

(C-311/05. P. sz. ügy)

(2005/C 243/19)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Naipes Heraclio Fournier, S.A. (képviseli: E. Armijo Chávarri és A. Castán Pérez-Gómez ügyvédek), 2005. augusztus 8-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-160/02 – T-162/02. sz. egyesített, Naipes Heraclio Fournier, S.A. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), beavatkozó fél: France Cartes, SAS, ügyekben 2005. május 11-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság hozzon olyan ítéletet, amellyel hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet és helyt ad a kérelmének.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés három jogalapra épül:

Az első jogalap szerint a második fellebbezési tanács megsértette a jogszerűség elvét és a Naipes Heraclio Fournier, S.A. védelemhez való jogát. A jogalap kiindulópontja az, hogy az Elsőfokú Bíróságnak eljárása során nem kellett volna arra korlátoznia az eljárását, hogy csupán a megtámadott jogi aktus jogszerűségét vizsgálja, hanem az ügy teljes körű vizsgálatát le kellett volna folytatnia, a megtámadott határozatok, valamint a fellebbező és a beavatkozó fél konkrét kérelmeinek alapján.

A második jogalap szerint a második fellebbezési tanács megsértette a jogszerűség elvét, valamint a 40/94 rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontját. A jogalap kiindulópontja az, hogy az Elsőfokú Bíróság itt is túlzottan arra korlátozta igazságszolgáltató szerepét, hogy saját érvelésében orvosolja és kiigazítsa a második fellebbezési tanács által a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjaiban foglalt tilalmaknak a fellebbező fél ábrás védjegyeire történő alkalmazásával kapcsolatban elkövetett anyagi hibákat.

A harmadik jogalap szerint a megtámadott ítélet indokolása az EK 253. cikkében foglaltak értelmében hiányos. E jogalap kiindulópontja az, hogy a megtámadott ítélet nem fejt ki világosan és félreérthetetlen módon azokat az érveket, amelyek alapján a bíróság úgy vélte, hogy a fellebbező fél ábrás védjegyei a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjában foglalt feltétlen kizáró ok hatálya alá esnek.

⁽¹⁾ A közösségi védjegről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1994. 01. 14., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o)

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-288/03. sz. TeleTech Holdings, Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), beavatkozó fél: Teletch International, S.A. ügyben 2005. május 25-én hozott ítélete ellen a TeleTech Holdings, Inc. által 2005. augusztus 8-án benyújtott fellebbezés

(C-312/05. P. sz. ügy)

(2005/C 243/20)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A TeleTech Holdings, Inc. (képviseli: E. Armijo Chávarri és A. Castán Pérez-Gómez ügyvédek), 2005. augusztus 8-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-288/03. sz. TeleTech Holdings, Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), beavatkozó fél: Teletch International, S.A. ügyben 2005. május 25-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság hozzon olyan ítéletet, amellyel hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet és helyt ad a kérelmének.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen fellebbezés két jogalapra épül:

Az első jogalap kiindulópontja az, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a 40/94 rendelet ⁽¹⁾ 52. cikkében foglalt rendelkezést (az idézett rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggésben), amikor az említett rendelkezést tévesen értelmezte, megsértve ezzel az a nemzeti és a közösségi védjegyek összehasonlításának és egymás melletti fennállásának (párhuzamos oltalmának) elvét. Ugyanezen jogalap szerint az Elsőfokú Bíróság – szintén téves értelmezés által – megsértette az említett rendelet 74. cikkében foglalt rendelkezéseket, valamint a fellebbező védelemhez való jogát.

A második jogalap kiindulópontja az, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának az Elsőfokú Bíróság által adott értelmezése jogi hibában szenved, az Elsőfokú Bíróságnak az érintett vásárlóközönség észlelése szempontjának a szóban forgó két védjegy közötti összetéveszthetőség értékelésénél való helytelen alkalmazása következtében.

⁽¹⁾ A közösségi védjegről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1994. 01. 14., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o)